

طراحی مجتمع تفریحی اقامتی با رویکرد هنر باغسازی ایرانی در تبریز

آیلار زببنده خوی^۱، امیر حق جو^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر، aylar.zibandeh@gmail.com

۲- مربی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر ، Amir.haghjou@iaushab.ac.ir

چکیده

یکی از موضوعات اساسی در شهرسازی و برنامه‌ریزی شهری توجه به طراحی و تامین فضاهای عمومی برای تامین نیازمندی‌های شهروندان و گردشگران است متأسفانه عدم آگاهی و آشنایی مردم از اهمیت این مکان‌ها در زندگی روزمره و عدم حساسیت و کم توجهی مدیریت شهری برای طراحی و ایجاد آن فقر فضاهای یاد شده در شهرها و حومه شهرها کاملاً محسوس و ملموس است، از سوی دیگر در صورت ایجاد چنین فضاهایی در شهرها به دلیل عدم ملاحظات و معیارهای طبیعی جغرافیایی فرهنگی و اجتماعی منطقه با طراحی و انتخاب عناصر در دانش و هنر معماری متأسفانه منظر نامطلوب و عملکردی ناکارآمد از این فضاها در اغلب شهرها بوجود آورده است طراحی شهری وسیع‌ترین میدان ورود معماری به حوزه شهرسازی است که تبلور آن با ایجاد فضاهای عمومی در شهر نمایان می‌شود. منطقه گوری گل سعید آباد واقع در حومه بستان آباد و مکانهای توریستی اطراف تبریز که از زیباترین و موثرترین فضاهای عمومی خارج شهری به شمار می‌رود امروزه به عنوان یکی از استراتژیهای مهم و نگاه مستمر مدیریت برون شهری برای دستیابی به اهداف عالی توسعه شهری رفاه و آسایش شهروندان مورد توجه و تأکید قرار گرفته است بنابراین تحقق این امر مهم مستلزم همکاری و همراهی مهندسين و کارشناسان معماری با بکارگیری از تمامی ظرفیت‌ها برای بخشیدن روحی تازه در جان و کالبد فضاهای برون شهری می‌باشد. در این بین توجه به بافت منطقه و وجود استخر یا تالاب بزرگ گوری گل بعنوان عنصر آب و وجود انواع درختان و باغات در منطقه توجه به باغسازی ایرانی در طراحی مجموعه مورد نظر می‌تواند نمایانگر و کارکرد صحیحی از این طراحی باستانی در کنار توجه به المانهای طراحی مجتمع تفریحی و توریستی نماید.

واژه‌های کلیدی: مجتمع تفریحی و گردشگری، باغسازی ایرانی، حفظ محیط زیست، شهرسازی و برنامه‌ریزی شهری، فضاهای عمومی.

۱- مقدمه

گردشگری، سیاحت یا توریسم به طور کلی به عنوان مسافرت تفریحی در نظر گرفته می‌شود. هر چند که در سال‌های اخیر شامل هرگونه مسافرتی می‌شود که شخص به واسطه آن از محیط کار یا زندگی خود خارج شود. به کسی که گردشگری می‌کند گردشگر، سیاح یا توریست گفته می‌شود. واژه گردشگر از زمانی پدید آمد که افراد طبقه متوسط اقدام به مسافرت کردن نمودند. از زمانی که مردم توانایی مالی بیشتری پیدا کردند و عمرشان طولانی‌تر شد، این امر ممکن شد. اغلب گردشگرها بیش از هر چیز به آب و هوا، فرهنگ یا طبیعت مقصد خود علاقمند هستند. ثروتمندان همیشه به مناطق دوردست سفر کرده‌اند، البته نه به صورت اتفاقی، بلکه در نهایت به یک منظور خاص. به طور مثال برای دیدن ساختمان‌های معروف و آثار هنری، آموختن زبان‌های جدید و چشیدن غذاهای متفاوت. گردشگری سازمان‌یافته امروزه یک صنعت بسیار مهم در تمام جهان است. توریسم پدیده‌ای است که از دیرباز با اشکال خاص خود در جوامع انسانی وجود داشته و به تدریج با تحولات تاریخی مراحل تکامل خود را تا عصر حاضر طی نموده است این پدیده عموماً بر پایه سفر و جابه‌جایی بنا شده است که خود زاده نیازهای